

ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА СУЧАСНОЇ ЖУРНАЛІСТИКИ

Visn. Lviv. Univ., Ser. Zhurn. 2018: 44; 66–74 • DOI: <http://dx.doi.org/10.30970/vjo.2018.44.9332>

УДК 007:304:070(161)

ЖАНРОВА МОДИФІКАЦІЯ ІНТЕРНЕТ-КОЛУМНІСТИКИ (ЗА КОЛОНКАМИ ОНЛАЙН-ВИДАННЯ «УКРАЇНСЬКА ПРАВДА»)

Леся Бурич

*Львівський національний університет імені Івана Франка,
вул. Генерала Чупринки, 49, Львів, 79044, Україна,
e-mail: slovoliyb@ukr.net*

Осмилено жанрову специфіку інтернет-колумністики у веб-газеті «Українська правда». Виявлено та проаналізовано такі жанрові різновиди авторських колонок: колонка-есеї, колонка-коментар, колонка-стаття, колонка-казка, колонка-лист, колонка-звернення, колонка-відповідь, колонка-відгук, колонка-промова, колонка-життєві історії, колонка-сповідь, колонка-мемуари, колонка-нотатки, колонка-звіт, колонка-порада, колонка-апологія тощо.

Ключові слова: авторська колонка, інтернет-колумністика, жанр, жанрові модифікації.

Колумністика як персоналізована форма журналістики вирізняється різним способом осягнення дійсності, різними авторськими інтенціями та різною жанрово-стильовою структурою. Панівні соціокультурні та соціокомунікативні процеси, зокрема тенденція до міжжанрової дифузії та контамінації, до стильового та міжродового синкретизму, до конвергенції й амбівалентності, породжують варіативні моделі колонок. Інтегруючи формально-змістові особливості іншого жанру, авторська колонка утворює нові модифікації.

Жанрові модифікації інтернет-колумністики не були об'єктом спеціальної розвідки, що й зумовлює **актуальність** статті. До того ж варіативна форма авторських колонок належно не осмилена в українському медіазнавстві. **Новизна** дослідження полягає у спробі виявити та проаналізувати контаміновані форми авторських колонок у веб-ресурсі «Українська правда». За **метою** ставимо розглянути різножанрові моделі інтернет-колонок та охарактеризувати їх формально-змістові домінанти за допомогою **жанрового аналізу**. **Хронологічні межі** охоплюють 2013–2018 роки.

Огляд літератури. Жанрову специфіку авторської колонки досліджували такі українські та зарубіжні вчені: В. Галич, Ю. Гордєєв, І. Михайлин, С. Михайлов, О. Морозова, Л. Сасенкова, О. Тертичний, С. Шебеліст, С. Ярцева. Однак поза увагою

залишилися модифіковані форми колумністики. Саме різноманітні жанрові комбінації онлайн-колонок визначають структуру статті.

Виклад результатів дослідження. Жанровий аналіз колумністики онлайн-газети «Українська правда» дав змогу виявити такі контаміновані моделі авторських колонок: колонка-есеї, колонка-фейлетон, колонка-репортаж, колонка-портрет, колонка-нарис, колонка-мемуари, колонка-нотатки, колонка-щоденник, колонка-промова, колонка-автобіографія, колонка-життєві історії, колонка-сповідь, колонка-порада, колонка-коментар, колонка-огляд, колонка-стаття, колонка-рецензія, колонка-інтерв'ю, колонка-кореспонденція, колонка-звіт, колонка-лист, колонка-звернення, колонка-відповідь, колонка-відгук, колонка-казка, колонка-апологія тощо. Втім, враховуючи обмежений обсяг статті, зупинимось лише на окремих модифікаціях колумністського тексту.

1. Колонка-есе. Інтернет-колумністика видання «Українська правда» часто переплітається з атрибутами есею. Це зокрема стосується художньо-публіцистичних колонок, яким притаманні суб'єктивність, невеликий обсяг, асоціативна композиція, образність, афористичність і персональний погляд автора. Вищеперелічені ознаки почасти інтегрує колонка Ірини Славінської «Як трудоголікам знайти час на читання книжок?» (2017). Журналіст «Громадського радіо» ділиться власними секретами книгочитання та дає поради, як знайти час у щільному графіку для цього корисного дозвілля. У колонці також натрапляємо на мемуарні вкраплення («*Пам'ятаю, в університеті година в дорозі двічі на день допомагала швидше читати цілу гору літератури, потрібної для семінарів на філфаку*»), діалогічні засоби і прийоми («*Для чого люди читають? Пам'ятаю, в «Оригіналах» Адама Гранта чимало написано про те, як подібне корисне дозвілля стимулює креативність*»). Автор вдало комбінує розмовну та книжну лексику, зокрема терміни (*антураж, есканізм і прокрасстинація, фюзеляж*), жаргонізми (*просунуті книгопокупці, гнівний комент*) та інші різноманітні засоби.

2. Колонка-коментар. Колумністи аналізованого веб-ресурсу регулярно вміщують роз'яснювальні або критичні тексти з приводу яких-небудь подій і фактів. Скажімо, експерт-кримінолог Анна Мальяр у колонці «Москва, Кремль, Громико та право на мирні зібрання» (2014) дає коментар щодо «законності пікетів під ворітьми маєтків, протесту у формі *автопробігу*, наметів на Майдані та в Маріїнському парку». Автор-юрист відгукується на адресовані їй питання журналістів з приводу тогочасних акцій протесту. Цей матеріал колумніст вважає статтею, втім у ній превають ознаки коментарю. По-перше, стаття вирізняється масштабним охопленням дійсності, а коментар сконцентрований на трактуванні конкретного питання (у нашому випадку йдеться про право на мирні зібрання). По-друге, стаття містить кілька суперечливих поглядів на порушену проблему, а коментар здебільшого подає лише авторську інтерпретацію важливих фактів чи явищ дійсності, що й спостерігаємо у тексті. По-третє, полемічний характер формулювань, притаманний статті, є також характерною ознакою колонки. Автор колонки під час тлумачення законності протестів покликається на Конституцію України, вступаючи водночас у полеміку з радянським законодавством. Колумніст-правознавець наголошує: «*В Україні відсутнє законодавство, яке б регулювало порядок реалізації права на мирні зібрання. Законом не обмежується місце, форма й час проведення мирних зібрань, не вста-*

новлено чіткої вимоги щодо терміну повідомлення про заплановану акцію». Відтак додає, що лише суд може обмежити ці права.

3. Колонка-стаття. У газетному дискурсі часто функціонують матеріали статейного типу. Журналістикознавець О. Кузнецова подає таку дефініцію статті: «Стаття – це синтетичний жанр публіцистики, в якому журналіст, використовуючи палітру інформаційних, аналітичних і художньо-публіцистичних методів з явною перевагою аналітичних, досліджує актуальну соціальну проблему, щоб показати явище, його причини і наслідки для вдосконалення життя» [3, с. 48]. Під це визначення підлягає колонка-стаття Любомира Зубача «Чому президент перетягує на себе «земельну» ковдру» (2018). Автор як народний депутат від фракції «Самопоміч» і член Комітету з питань державного будівництва та регіональної політики актуалізує проблему землі. Означена колонка інтегрує такі ознаки статті: порушення земельної проблеми, критична позиція колумніста щодо заявлених тез, глибокий аналіз із використанням інформаційних і художніх методів осмислення аграрного питання, доказовість, прогнозування розвитку подій, збалансоване поєднання раціональної та емоційної аргументації, різностильова лексика.

4. Колонка-звіт. Оглядачі видання іноді послуговуються аналітичним звітом. Світлана Коломієць у колонці «450 днів в екології: невідворотні зміни вже запуснені» (2016) публічно демонструє результати своєї діяльності під час перебування на посаді заступника міністра екології та природних ресурсів. Відповідно до специфіки звіту колонці притаманні фактологічна точність, лаконічність, логічна послідовність, структурна та хронологічна чіткість викладу. Текст містить сконденсований аналіз завершених і розпочатих реформ в екологічній царині. Про запроваджені реформи у медичній сфері звітує в.о. Міністра охорони здоров'я України Уляна Супрун. Її публікація «Два роки виконання обов'язків» (2018) має чітку, розгорнуту структуру та містить докладні статистичні дані про системні зміни в українській медицині.

5. Колонка-мемуари. Мемуари передбачають персональний відбір і фіксацію особистісно важливих фактів з певної часової дистанції. Автор ділиться з читачами попереднім досвідом, переосмисленими фактами з власного життя, одночасно виступаючи наратором (оповідачем), свідком описуваних подій та героєм (центральною постаттю) колонки. Мемуарні вкраплення є характерним прийомом колумністики. Приміром, лікар Валентина Білоголовська у колонці «До колег, лікарів» (2016) пише про свій лікарський досвід, згадуючи при цьому померлих батьків-медиків. Колонка розпочинається з акцентування на професійній належності її сім'ї: «Я – лікар. 26 років життя віддано лікарській практиці. Мої батьки теж були медиками – працювали в районній лікарні маленького містечка на Поділлі. Рано пішли з життя». Опісля колумніст згадує про поховання батьків («Коли ми з сестрою їх ховали – прийшло все місто»), про дитинство, проведене у лікарні («Коли була малою, батько брав мене з собою на роботу»), про татові повчальні імперативи: «Підходячи до лікарні, батько попереджав: «Сміятися та голосно розмовляти – не можна. Можна лиш співчувати та допомагати. Тут страждають люди...». Документальність, ретроспективність, інтимізація, персональні спогади та свідчення є явними ознаками мемуарів. Авторська суб'єктивність виражена експліцитно за допомогою морфологічних індикаторів суб'єктивності, емпатії, оцінних та експресивно-емотивних фраз. Валентина Білоголовська не приховує свого невдоволення владою, яку відверто осуджує у припущенні людської гідності. Ці обурення мають не лише емоційне, а й фактологічне

підгрунтя. Авторка наочно демонструє неодноразові прояви зневаги до медичних працівників, яким висловлює слова вдячності та поваги.

6. Колонка-нотатки. Означений тип колонок частково побудований на основі мемуарних методів і дещо нагадує форму щоденника. Лаконічність, фрагментарність і нерегулярність записів на будь-яку тему, хронологічна нечіткість, композиційна та сюжетна хаотичність є характерними атрибутами нотаток. Позивний «Троль» свої колонки про війну відносить до нотаток, як-от: «Нотатки мобілізованого. Історія перша. Навчання. Про намети і автобуси» (2015), «Нотатки мобілізованого. Історія друга. Про підготовку та лазарет» (2015), «Нотатки мобілізованого. Історія третя. Що брати на навчання» (2015). На наш погляд, найбільше тяжіє до нотаток друга колонка, в якій автор веде щоденникові записи під час мобілізації. Елементи нотаток також містить перша колонка, а от третя написана радше у формі порад, де автор подає перелік необхідних речей для навчання під час мобілізації.

7. Колонка-порада / колонка-рекомендація. Текст-пораду з позиції жанру в українському медіазнавстві не прийнято розрізняти. Втім окремі закордонні теоретики розглядають поради у контексті жанрології. Зауважмо, що рекомендації спеціалістів (психологів, політологів, бізнесменів) ми неодноразово виявляли в інтернет-колонках. Приміром, експерт-кримінолог Анна Маляр у колонці «Поради любителям полунички та чужих таємниць» (2013) закликає громадян бути обачними під час поширення порнографії чи будь-якої еротичної інформації, бо за це можуть притягти до кримінальної відповідальності. Бізнес-тренер, гештальт-терапевт і коуч креативності Марія Жиган в російськомовній публікації «На пути к мечте: 9 способов помочь себе» (2015) висловлює корисні поради, як не впасти у відчай на шляху до мрії. Психолог-психотерапевт Денис Лавриненко у тексті «Чи є життя після відпочинку? 13 порад, як повернутись після відпусток на навчання чи роботу» (2018) дає фахові підказки, як уникнути «післявідпусткового синдрому».

8. Колонка-життєва історія. У життєвій історії «висвітлюється епізод чи низка епізодів із життя звичайної людини», «описується пересічний громадянин в непересічній ситуації» [4, с. 155]. Цей жанр вельми споріднений з автобіографічними текстами. Приміром, 14-літня Уляна Гомелюк у колонці «Як мене знайшла моя сім'я» (2016) розкриває світ власних почуттів і переживань з приводу самотності та ділиться з читачами найсокровеннішими мріями – сімейним щастям. Відверта емоційна розповідь, сповідальна тональність, оповідь від першої особи, авторські враження та рефлексії є атрибутами цієї жанрової форми. У центрі колонки – важлива для авторки подія – її удочерили. А для Уляни Гомелюк «батьки і сім'я – єдина цінність, яку ми маємо» та якою варто дорожити.

9. Колонка-сповідь. Сповідь як «літературно-мемуарний жанр, у якому автор вдається до саморозкриття, зізнається у своїх переживаннях, думках, висвітлює інтимні подробиці свого життя тощо» [1, с. 426–427] відносно часто фігурує в онлайн-колумністиці. Іманентною ознакою сповіді є покаяння як відчуття провини перед Богом і людьми. До публічного покаяння свого часу вдався Борис Березовський, оприлюднивши 26 лютого 2012 року у мережі Facebook щиросердне каяття. Приблизно через рік, у день його смерті, «Історична правда» передрукувала цей сповідальний текст під назвою «Я каюсь и прошу прощения за то, что привел к власти Путина» (2013). Переосмисливши свій життєвий шлях, російський політик-підприємець саме у Прошену неділю просить співгромадян пробачити йому за жадібність,

притоптану свободу слова і за те, що привів до влади диктатора і тирана Володимира Путіна. Сповідальна тональність, інтимізація викладу, авторська щирість і відвертість, лінгвемі каяття та прохальні фрази про прощення, інтертекстуальні включення, зокрема ремінісценції та перегуки з біблійною літературою, емотивна структура й невеликий обсяг (близько 300 слів) колонки формують у реципієнта стратегію довіри і розуміння.

10. Колонка-лист. Листи відносять то до епістолярного жанру, то до публіцистичного. На наш погляд, лист у медійному дискурсі має двоїсту природу. Так, «Відкритий лист Патріарху Святославу» (2013) Богдана Червака акумулює такі жанрові особливості листа:

- наявність адресата (*Предстоятелю Української Греко-Католицької Церкви Патріарху Святославу (Шевчуку)*);
- форма звернення до адресата (*Ваша святосте!*);
- апеляція до фонових знань одержувача (*Як Вам відомо*);
- прийоми звернення, прохання та нагадування;
- діалогізовані конструкції (*«Зрештою, УГКЦ, яку Ви маєте честь сьогодні очолювати, також має великий і позитивний досвід полагодження українсько-польського конфлікту в інтересах двох народів»*);
- заклик врегулювати українсько-польські відносини (*«Сподіваюся, дорогий владико, що УГКЦ у Вашій особі зробить все можливе, щоб взаємини між двома великими народами – українським і польським – були по-справжньому дружніми, партнерськими. А всі, хто загинув на Волині в 1943 році, були гідно пошановані»*);
- логічність, послідовність та лаконічність викладу;
- форма прощання із вказівкою на професійну та релігійну належність адресанта (*З повагою, Богдан Червак, голова ОУН, парафіянин Церкви Святого Миколая Чудотворця на Аскольдовій Могилі*).

11. Колонка-звернення. Листи-звернення є поширеною формою комунікації в українському медіапросторі. Колумністи «Української правди» регулярно застосовують цей епістолярний жанр. Поет і громадський діяч Дмитро Павличко у колонці-зверненні «До поляків» (2013) застосовує окремі атрибути апелятивних текстів, зокрема: епістолярно-публіцистичний стиль викладу, безпосереднє звернення до адресатів (*Дорогі мої польські брати!*), прохальні імперативи (*«Закликаю вас, мислячі поляки, подумати над тим, кому служитимуть ваші звинувачення українського визвольного збройного руху, що був жорстоким, бо відповідав на жорстокість? Живіть майбутністю, а не минувиною, бо з кожної роздряпаної старої рани нічого, окрім крові, не вийде!»*), спогади про «ті епізоди з українсько-польської історії, коли українці й поляки були не ворогами, а політичними і збройними союзниками». Історик і етнополітолог Віталій Нахманович у революційній колонці «Відкрите звернення до лідерів Майдану» (2014) апелює до очільників парламентської опозиції. Олександр Сидоренко як юрист і військовозобов'язаний у тексті «Звернення до військового керівництва» (2014) закликає керівництво збройних сил України швидко й адекватно реагувати на російську окупацію та діяти для блага народу.

12. Колонка-відгук. Лист-відгук є звичною формою інтернет-колумністики. Джон-Пол Химка, професор Університету Альберти (Едмонтон), опублікував на «Історичній правді» статтю «Львівський погром 1941-го: Німці, українські націо-

налісти і карнавальна юрба» (2012). Означена стаття генерувала чимало абсолютно протилежних відгуків серед читачів видання. Розглянемо для прикладу лист-відгук регіонального голови Федерального апеляційного трибуналу Канади Юрія Шимка «Відкритий лист до Володимира Кравченка – директора КІУС» (2013). Ця колонка увібрала чимало особливостей листа-відгуку, зокрема:

- офіційне звернення до доктора В. Кравченка (*«Шановний пане директоре!»*);
- заявлена причина написання критичного листа (*«Вирішив таки його написати до Вас, новообраного директора КІУС, бо совість та людська гідність не дозволяють мені мовчати, коли провідний член КІУС, в особі проф. Джона Химки, оплямлює моє ім'я безсовісним наклепом в проявах антисемітизму та приналежності до антисемітської конспірації принижувати трагічний Голокост єврейського народу в порівнянні до Голодомору-геноциду 1932–1933 рр. в Україні»*);
- вказівка на окремі неточності у статті (*наприклад: «заява, що я виступав з промовою в Онтарійському парламенті 20-го липня 1985 року, є явною неправдою»*);
- критична оцінка окремих історичних поглядів професора Химки (*«У цьому листі мені незручно входити в полеміку з проф. Химкою на тему ОУН-УПА, тому, що я не історик, і не «анти-історик» як він»*);
- демонстрація авторської позиції щодо заявлених тез у статті (*«Я не збираюсь судити його за наклепи та дефамацию, хоч радили мені це зробити, та не вимагаю і не сподіваюсь від нього вибачення»*);
- негативне загальне враження від публікації;
- прощальна форма листа (*«Залишаюся з належною пошаною, Юрій Шимко»*).

13. Колонка-відповідь. Колонка-відповідь є певною реакцією на відображені факти чи відгуком на оприлюднені в інформаційному просторі листи-звернення. Переглянувши архів «Української правди», можна зауважити багато авторських колонок, формально схожих на листи-відповіді. Так, Джон-Пол Химка у тексті «Відповідь Юрію Шимку» (2013) реагує на колонку Юрія Шимка «Відкритий лист до Володимира Кравченка – директора КІУС» (2013), яка, також є відгуком на попередню статтю канадського професора. *Колонка Наталі Ємченко «Гуманітарну допомогу не можна називати контрабандою, а людей – комерційним м'ясом»* (2015) є відповіддю на матеріал *Володимира Ланового «Економіка безглуздої війни»*. Почасти колумністи ще у заголовку інтенційно постулюють слово «відповідь» чи «ответ», як-от: Тарас Ситенко «Відповідь «диктатури». Як зруйнувати монополію Кернеса в Харкові?» (2015), Юрій Фельштинський «Шкура убитого медведя. Ответ Нино Бурджанадзе» (2015), Костянтин Єфименко «Реформа служби крові – це стосується кожного. Відповідь Ользі Богомолець» (2018).

14. Колонка-казка. Зазначений вид колонок зрідка фігурує у колумністиці «Української правди». Казкові елементи (сюжет, композиція, мовна форма) наявні у тексті Тараса Антиповича «Цар-зомбі. Трешова казка» (2014). Письменник у казковому дусі відображає достовірні факти суспільно-політичного характеру, послуговуючись негативно маркованою лексикою: *«Жили собі люди в країні У. Не злі й працювати, але були вони здебільшого електоральними крестинами – не вміли обирати собі царів. Царями країни ставали брехуни, лицеміри і злодії – словом, усілякі соціопати»*. Казкова манера викладу також характерна для матеріалу Михайла Рашковецького «Казка про те, як Одеський державний архів у психлікарню переїхав» (2016). Автор як куратор Музею історії євреїв Одеси казково, образно та емоційно пише про цю

державну установу, як-от: *«Жив-був ДАОО. Не даоський шлях, а навпаки – Державний архів Одеської області. І був він дуже багатий. Десь два мільйони справ. З гаком. Багатий, але роботящий. Жив не так собі, а все більше людям».*

15. Колонка-промова. Промова як жанр публічного виступу зазвичай комбінує дві стильові форми – розмовну і книжну. Промовець завчасно готується до виступу, використовуючи науково-теоретичну базу й орієнтуючись одночасно на усне сприйняття підготовленого тексту. Скажімо, промова історика Григорія Купріяновича була озвучена 8 липня в Сагрині, а 11 липня видання «Українська правда» передрукувало цей матеріал з Фейсбук-сторінки автора під інформаційною назвою «Промова голови Українського Товариства в Сагрині 8 липня». Текст промови ретельно продуманий, змістовний і злободенний. Крім того, колонка насичена апелятивними конструкціями до читача (*Вельмидостойний Пане Президенте! Всечесні Отці! Шановна громадо!*), прийомами ідентифікації з адресатами (*Зібралися ми...; згадуємо події березня 1944 року; Стоїмо перед пам'ятником, який вшановує жертви мешканців Сагрині й навколишніх сіл...*), документальними фактами й персвазивними аргументами.

16. Колонка-апологія. Апологія як жанр сформувався ще за часів античності для захисту в суді «певних положень, теорії чи особи» [2, с. 58]. Згодом цей жанр літературно-критичної прози застосовували у філософській прозі, відтак у публіцистиці. Так, Юрій Волощак у колонці «Інтриганство чи «проФФесіоналізм»?» (2013) відгукується на статтю Алли Тютюнник «Львівський шок», застосовуючи при цьому характерні для апології методи. Колумніст аналізує вірогідні причини написання матеріалу, оцінює зміст, знаходить у тексті певні алогізми та намагається їх спростувати. Юрій Волощак на підставі доказових аргументів виявляє фактологічні огріхи чи інші неточності в матеріалі, виступаючи на захист Ореста Шейки. Тож за жанровою домінантою колонка тяжіє до апології, щоправда, із елементами рецензії.

Як бачимо, форма авторської колонки гнучка, еластична та різноманітна. Характерний для сьогодення міжродовий та міжжанровий синкретизм дає змогу колумністам вільно продукувати варіативні моделі текстів. Формальна несхожість колонок урізноманітнює жанрову структуру, втім ускладнює процес ідентифікації. На думку С. Ярцевої, «...хоча текстам колонки притаманні абсолютно відмінні ознаки, сама специфіка цього жанру з сильним авторським початком, увагою до форми і прагненням до самовираження не обмежує його жорсткими рамками, і тому для жанру колонки, як і для жанру есе, буде притаманна деяка розмитість жанрових меж» [5, с. 228].

Жанровий аналіз колумністики підтверджує цю думку та дає підстави зробити такі **висновки**:

- Авторська колонка не завжди вписується в систему традиційних журналістських жанрів та виходить за її межі.
- Колумністика іноді інтегрує літературні жанри і роди (наприклад, колонка-казка).
- Інтернет-колонки трансформуються під впливом медіаконвергенції.
- Колумністи онлайн-газети часто орієнтуються на риторичні способи експлікації реальності, що породжує симбіоз колонки з апелятивно-комунікативними текстами.

- Мемуарно-біографічні та епістолярно-публіцистичні жанри (різні форми листів) є одними з найпопулярніших в інтернет-колонках «Української правди».
- Модифікація колумністського тексту зумовлена дифузією та контамінацією жанрів.
- Форма авторської колонки також варіюється відповідно до інтенцій колумніста, його жанрово-стильової манери письма.
- Попри різну формально-змістову структуру, жанрові доміанти колонки суттєво не змінюються. Такі атрибути, як суб'єктивність, чітка авторська позиція, відвертий стиль написання, діалогізація та автобіографічність, проявляються у кожному різновиді колонки.

Власне багатогранність колумністики й обумовлює **перспективність** подальших наукових студій.

REFERENCES

1. Літературознавча енциклопедія : у 2-х т. / авт.-уклад. Ю. І. Ковалів. – К. : Академія, 2007. – Т. 2. – 2007. – 624 с. (Енциклопедія ерудита).
2. Літературознавчий словник-довідник / Р. Т. Гром'як, Ю. І. Ковалів та ін. – К. : Академія, 1997. – 752 с.
3. Кузнецова О. Аналітичні методи в журналістиці : моногр. / Олена Кузнецова. – Львів. – 1997. – 110 с.
4. Харитоненко О. І. Життєва історія як жанр сучасної публіцистики: види, структура, особливості редагування / О. І. Харитоненко // Стиль і текст. – 2012. – Вип. 13. – С. 154–162.
5. Ярцева С. С. Жанровые признаки колонки / С. С. Ярцева // Вестник Воронежск. гос. ун-та. Серия: Филология. Журналистика. – Воронеж, 2011. – № 1. – С. 226–228.

**GENRE MODIFICATION OF INTERNET COLUMNS
(BASED ON COLUMNS IN ONLINE MEDIA OUTLET
«UKRAINSKA PRAVDA»)**

Lesya Burych

*Ivan Franko National University of Lviv,
Generala Chuprynky Str., 49, 79044, Lviv, Ukraine
e-mail: slovoliyb@ukr.net*

The article analyzes specific features of Internet column genres in online newspaper «Ukrainska Pravda». It has been found out that columns are characterized by varying ways to cover reality, different author's intentions and genre and style diversity. The dominant sociocultural and communicative processes, particularly the tendency towards intergenre diffusion and contamination, style and interclass syncretism, towards convergence and ambivalence – all these create varying column models.

Based on the genre analysis of columns in the newspaper «The Ukrainska Pravda» several combined forms of the column were revealed. These are the following: column-essay, column-commentary, column-article, column-memoirs, column-tale, column-review, column-report, column-apologia, column-letter, column-response, column-appeal, column-respond, column-speech, column-advice, column-confession, column-life story etc.

Building on the results of this research, the following conclusions can be drawn.

- Op-ed column doesn't always fit into the system of traditional journalism genres and falls beyond its scope.
- Columns sometimes integrate literary genres and classes (for example, column-tale).
- Columnists tend to explicate the reality making use of rhetorical ways, and this generates a symbiosis of a column with appellative and communicative texts.
- Memorial and biographical, as well as epistolary and publicistic genres (different kinds of letters) are amongst most popular in Internet columns of «Ukrainska Pravda».
- Modification of the text of column results from diffusion, contamination and convergence of genres.
- The form of the op-ed column also varies in accordance with both the author's intentions and his style and manner of writing.
- Regardless of its formal content structure, column's genre dominants do not undergo any significant change. Such attributes as subjectivity, clearly set author's viewpoint, explicit writing style, dialogization and autobiographical elements appear in every variety of column.

Key words: column, internet-columns, genre, genre modifications.